

Labs, labāks, vislabākais

Elders Dalins H. Ouks
no Divpadsmit apustuļu kворuma

Dažas labas lietas mums ir jānoliek malā, lai izvēlētos citas, kas ir labākas vai vislabākās, jo tās attīsta ticību Kungam Jēzum Kristum un stiprina mūsu ģimenes.

No vairuma no mums sagaida vairāk, nekā mēs esam spējīgi paveikt. Kā apgādnieki, kā vecāki, kā Baznīcas kalpotāji un tās locekļi mēs saskaramies ar daudz iespējām, ko mēs varam darīt ar mūsu laiku un citiem resursiem.

I.

Mums ir jābūt atpazīt realitāte, ka tikai tādēļ, ka kaut kas ir *labs*, tas nav pietiekošs iemesls, lai to darītu. Labo darbu, ko mēs varam darīt, skaits daudzkārt pārsniedz laiku, kas mums ir, lai tos paveiktu. Dažas lietas ir labākas par labām, un tās ir tās lietas, kurām vajadzētu būt prioritārām mūsu dzīvē.

Jēzus mācīja šo principu Martas mājās. Kamēr viņa bija „aizņemta ar daudzām rūpēm” (Lūkas 10:40), viņas māsa Marija, „apsēdusies pie tā Kunga kājām, klausījās Viņa vārdos” (39. p.). Kad Marta sūdzējās, ka viņas māsa viņu atstājusi, lai viņa viena kalpotu, Jēzus uzteica Martu par to, ko viņa darīja (41. p.), bet mācīja viņu, ka „tikai vienas lietas vajaga” un ka „Marija sev izraudzījusi labo daļu, kas „viņai netaps atņemta” (42. p.). Tas bija uzslavas vērts, ka Marija bija „aizņemta ar daudzām rūpēm” (41. p.), tomēr mācīties evaņģēliju no lieliskākā Skolotāja bija daudz labāk. Svētajos Rakstos atrodamas arī citas mācības par to, ka dažas lietas ir svētīgākas par citām (skat. Ap. d. 20:35, Almas 32:14–15).

Pieredze bērībā man mācīja to, ka dažas izvēles ir labas, bet citas ir vēl labākas. Divus gadus es dzīvoju laukos. Uz pilsētu mēs devāmies ļoti reti. Mūsu Ziemassvētku iepirkšanās notika caur pasūtījumu katalogu. Es stundām ilgi pārlapoju tā lappuses. Tanīs dienās lauku cilvēkiem kataloga lappuses līdzinājās mūsdienu iepirkšanās centram vai internetam.

Manā prātā nosēdās atsevišķu piedāvājumu reklāmas katalogā. Tajā bija trīs kvalitātes kategorijas: laba, labāka, vislabākā. Piemēram, dažas vīriešu kurpes tika atzīmētas, kā *labas* par 1.84 dolāriem, citas kā *labākas* par 2.98 dolāriem un citas kā *vislabākās* kvalitātes par 3.45 dolāriem.¹

Apsverot dažādas izvēles, mums ir jāatceras, ka ar to vien nepietiek, ka kaut kas ir labs. Citas izvēles ir labākas un vēl citas ir vislabākās. Pat ja konkrētās izvēles cena ir augstāka, tās ievērojami lielā vērtība tik un tā to padara par vislabāko izvēli.

Apsveriet to, kā mēs izmantojam savu laiku, izdarot izvēli skatīties televīziju, spēlēt video spēles, sērfot internetā vai lasīt grāmatas, vai žurnālus. Protams, ir *labi* skatīties veselīgu izklaidi vai uzzināt interesantu informāciju. Tomēr ne viss no tā ir mūsu dzīves daļas vērts, kuru mēs atdodam, lai to iegūtu. Dažas lietas ir labākas un citas — vislabākās. Kad Tas Kungs lika, lai mēs tiektos mācīties, Viņš teica: „Meklējiet *labākajās* grāmatās gudrības vārdus” (M&D 88:118; pievienots uzsvērumš).

II.

Dažas no mūsu vissvarīgākajām izvēlēm skar ģimenes pasākumus. Daudzi maizes pelnītāji raizējas par to, ka viņu amats atstāj pārāk maz laiku, ko veltīt ģimenēm. Šādu prioritāšu savstarpējai cīņai nav vienkārša risinājuma. Tomēr es nezinu nevienu tādu cilvēku, kurš, atskatoties uz darbā pavadīto laiku, teiktu: „Es pārāk maz laiku veltīju savam darbam.”

Izvēloties to, kā mēs pavadām laiku kopā kā ģimene, mums ir jābūt uzmanīgiem, lai netērētu savu brīvo laiku uz tādām lietām, kuras ir gandrīz labas, un atstātu mazāk laiku tam, kas ir labāks vai vislabākais. Kāds draugs aizveda savu jauno ģimeni vairākos vasaras ceļojumos, tai skaitā apmeklēt ievērojamas vēsturiskas vietas. Vasaras beigās viņš jautāja savam pusaugu dēlam, kas no vasaras pasākumiem viņam patika vislabāk. No dēla atbildes tēvs un arī tie, kam viņš par to pastāstīja, kaut ko saprata. „Tas, kas šovasar man vislabāk patika,” atbildēja zēns, „bija vēlīe vakari, kad mēs ar tevi gulējām zālē, vērojām zvaigznes un runājāmies.” Forši ģimenes pasākumi var būt labi, tomēr ne vienmēr tie ir labāki par laiku, ko mīlošs vecāks pavada divatā ar bērnu.

Laiks, ko bērni un vecāki izmanto labiem pasākumiem, privātsundām, komandas spēlēm un citiem ārpusklases pasākumiem, arī ir uzmanīgi jāregulē. Savādāk bērni būs pārslogoti, un vecāki būs paguruši un neapmierināti. Vecākiem ir jārīkojas, lai atlicinātu laiku ģimenes lūgšanai, ģimenes Svēto Rakstu studēšanai, ģimenes mājvakaram un citiem vērtīgiem kopā būšanas laikiem un individuālajiem „viens pret vienu” laikiem, kas sasaista kopā ģimeni un palīdz bērniem novērtēt tās lietas, kam ir mūžīga vērtība. Vecākiem ir jānāca evaņģēlija prioritātes caur to, ko tie dara kopā ar saviem bērniem.

Ģimeņu speciālisti ir brīdinājuši par to, ko viņi dēvē par „bērnu pārslogošanu”. Pēdējā paaudzē bērni ir pārāk aizņemti un ģimenēs pārāk maz laika pavada kopā. Šīs uztraucošās tendences viens no pētījumiem ir tāds, ka ir dubultojies laiks, ko bērni pavada sporta treniņos, bet bērnu brīvais laiks ir sarucis līdz 12 stundām nedēļā, un svaigā gaisā pavadītais brīvais laiks ir nokrities līdz 50 procentiem.²

To cilvēku skaits, kas apgalvo, ka „visa ģimene parasti vakariņo kopā”, ir sarucis līdz 33 procentiem. Jo īpaši satraucoši tas ir tādēļ, ka laiks, ko ģimene pavada kopā maltītēs mājās, ir spēcīgākais noteicējs bērna panākumiem skolā un spējai tikt galā ar situācijām dzīvē.

Prezidents Gordons B. Hinklijs ir lūdzis, lai mēs „piestrādājam pie savas vecāku atbildības tā, it kā no tā būtu atkarīgs pilnīgi viss mūsu dzīvē, jo patiesībā jau dzīvē viss ir atkarīgs tieši no tā.” Viņš turpināja:

„Es lūdzu īpaši jūs, vīriešus, apstāties un novērtēt sevi kā vīrus, tēvus un ģimenes galvas. Lūdziet pēc vadības, palīdzības, virziena un tad sekojiet Gara čukstiem, kas vadīs visnopietnākajā no visām atbildībām, jo tā, kā jūs spējat vadīt savu ģimeni, sekas būs mūžīgas un bezgalīgas.”⁵

Augstākais Prezidijs ir griezies pie vecākiem, lai tie veltītu „savas lielākās pūles evaņģēlija principu mācīšanai un ieaudzināšanai saviem bērniem. . . . mājas ir pamats taisnīgai dzīvei, un nekas cits nevar ieņemt tās vietu šajā Dieva dotajā atbildībā.” Augstākais Prezidijs ir paziņojis, ka, „lai arī cik vērtīgas un atbilstošas būtu citas

nepieciešamības un pasākumi, tiem nedrīkst atļaut aizvietot Dieva dotos pienākumus, kurus izpildīt pienācīgi var vienīgi vecāki un ģimenes.”⁶

III.

Baznīcas vadītājiem ir jāsaprot, ka Baznīcas sanāksmes un pasākumi var kļūt pārāk sarežģīti un apgrūtināti, ja bīskapija vai stabs cenšas, lai Baznīcas locekļi darītu pilnīgi visu, kas ir labs un iespējams mūsu daudzajās Baznīcas programmās. Arī šeit ir nepieciešamas prioritātes.

Divpadsmit Apustuļu kворuma locekļi ir uzsvēruši, cik nozīmīgi ir Baznīcas programmas un pasākumus izvērtēt ar iedvesmu. Elders L. Toms Perijs šo principu mācīja mūsu pirmajā vispasaules vadītāju apmācības sanāksmē 2003. gadā. Sniedzot padomu šiem vadītājiem 2004. gadā, elders Ričards G. Skots teica: „Pielāgojiet savus pasākumus tā, lai tie saskanētu ar jūsu vietējiem apstākļiem un iespējām. . . . Pārliecinieties, ka tiek apmierinātas būtiskākās vajadzības, tomēr nepārcenieties, radot pārāk daudz labu lietu, ka būtiskākais paliek nepaveikts. . . . Atcerieties, nepalieliniet darbu, kam jātiek paveiktam — vienkāršojiet to.”⁷

Pagājušā gada vispārējā konferencē elders M. Rasels Balards brīdināja par ģimenes attiecību pasliktināšanos, kas notiek, ja mēs pārmērīgi veltām laiku neefektīviem pasākumiem, kas nesniedz pārāk lielu garīgu labumu. Viņš brīdināja par mūsu Baznīcas kalpošanas sarežģīšanu „ar nevajadzīgiem izpūšojumiem, kas aizņem pārāk daudz laika, maksā pārāk daudz naudas un paņem pārāk daudz enerģijas. . . . Norādījums palielināt savu aicinājumu nav pavēle izpildīt nevajadzīgus uzdevumus. Ieviest jauninājumus nebūt nenozīmē papildināt; ļoti bieži tas nozīmē vienkāršot. . . . Tas, kas mūsu pienākumos Baznīcā ir vissvarīgākais,” viņš teica „nav atskaites par statistiku vai arī noturēto sanāksmju skaits, bet gan — vai tiek iedvesmots, uzmundrināts un galu galā izmainīts konkrēts cilvēks — kalpojot vienam pēc otra, kā to darīja Glābējs.”⁸

Staba prezidijiem un bīskapībām ir jāpielieto savas pilnvaras, lai izravētu pārmērīgu un neefektīvu aizņemtību, kas dažkārt tiek prasīta no viņu stabu vai bīskapiju locekļiem. Baznīcas programmām jāvērs uzmanība uz to, kas ir vislabākais (visefektīvākais), lai sasniegtu paredzētos mērķus, nekavējot laiku, kas ģimenēm ir nepieciešams, lai pildītu savus „Dieva dotos pienākumus”.

Bet ir arī brīdinājums ģimenēm. Pieņemsim, ka Baznīcas vadītāji samazina laiku, kas nepieciešams Baznīcas sanāksmēm un pasākumiem, lai palielinātu laiku, ko ģimenēm pavadīt kopā. Tam nebūs nekādas jēgas, ja vien atsevišķi ģimenes locekļi — īpaši jau vecāki — enerģiski rīkosies, lai vairotu ģimenes kopā būšanu un individuālo laiku divatā. Jau tagad sporta treniņi un tādas tehnoloģijas rotaļlietas kā video spēles un internets atņem laiku mūsu bērniem un jauniešiem. Sērfošana internetā nav labāka par kalpošanu Tam Kungam un ģimenes stiprināšanu. Daži jaunieši un jaunietes izlaiž Baznīcas jauniešu pasākumus vai samazina ģimenes kopīgo laiku, bet tā vietā piedalās futbola spēlēs vai nododas dažādām izklaidēm. Daži jaunieši izklaidē sevi līdz pat nāvei — garīgajai nāvei.

Daži individuālā vai ģimenes laika izmantošanas veidi ir labāki, un citi ir vislabākie. Dažas labas lietas mums ir jānoliek malā, lai izvēlētos citas, kas ir labākas vai vislabākās, jo tās attīsta ticību Kungam Jēzum Kristum un stiprina mūsu ģimenes.

IV.

Šeit būs daži paskaidrojumi labam, labākam un vislabākajam.

Ir *labi* piederēt mūsu Debesu Tēva patiesajai Baznīcai, ievērot visus Viņa baušļus un pildīt savus pienākumus. Bet, ja šeit mēs runātu kā par „vislabāko”, tad tas būtu darīt to visu ar mīlestību un bez lepņības. Kā mēs dziedam izcilā Baznīcas dziesmā, mums ir „jāvainago sevi ar brālīgu attieksmi pret citiem,”⁹ izrādot mīlestību un rūpes pret visiem, kas skar mūsu dzīvi.

Mūsu simtiem tūkstošu mājskolotājiem un apmeklējošām māsām es teiktu, ka ir *labi* apmeklēt mūsu nozīmētās ģimenes; *labāk* ir noturēt īsu pārrunu, kurā mēs mācām mācību un principu; un *vislabāk* ir radīt izmaiņas to dzīvē, kurus mēs apmeklējam. Šis pats izaicinājums attiecas uz daudzām sanāksmēm, kuras mēs noturam — ir *labi* noturēt sanāksmi, *labāk* mācīt principu, taču *vislabāk* ir sanāksmes rezultātā patiesi uzlabot cilvēku dzīvi.

Tuvojoties 2008. gadam un jaunajam studiju kursam Melhisedeka priesterības kvorumos un Sieviešu Palīdzības biedrībās, es no jauna izsaku brīdinājumu par to, kā mums būtu jāizmanto grāmatas *Baznīcas prezidentu mācības*. Daudzu gadu iedvesmots darbs ir radījis mūsu 2008. gada izdevumu *Džozeļa Smita mācības*, kurš bija šo laiku atklāšanas pravietis. Šī grāmata izceļas citu Baznīcas grāmatu vidū. Pagātnē daži skolotāji ir pasnieguši nodaļas no šādām grāmatām, tās vien īsi pieminot, un tad ir aizstājuši stundu pēc pašu izvēles. Tā varētu būt bijusi laba stunda, taču tā nav pieņemama rīcība. Evaņģēlija skolotājs ir aicināts mācīt tēmu, kas sīki izklāstīta sniegtajos iedvesmotajos materiālos. *Labākais*, ko skolotājs var darīt ar *Džozeļa Smita mācībām*, ir izvēlēties un citēt pravieša vārdus par principiem, kas ir īpaši būtiski klases dalībniekiem, un tad vadīt klasi diskusijā par to, kā pielietot šos principus savas dzīves apstākļos.

Es liecinu par Debesu Tēvu, kura bērni mēs esam un kura iecere ir izveidota, lai mēs sagatavotos „mūžīgajai dzīvei . . . dāvanai, kas ir lielākā no visām Dieva dāvanām” (M&D 14:7; skat. arī D&C 76:51–59). Es liecinu par Jēzu Kristu, kura veiktā Grēku Izpirkšana padara to iespējamu. Un es liecinu, ka mūs vada pravieši, mūsu prezidents Gordons B. Hinklijs un viņa padomnieki, Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Sears, Roebuck and Co. Catalog, Rudens un ziema 1944–45, 316E.
2. Jared R. Anderson and William J. Doherty, "Democratic Community Initiatives: The Case of Overscheduled Children," *Family Relations*, 54. sēj. (2005. g. dec.):655.
3. Anderson and Doherty, *Family Relations*, 54:655.
4. Skat. Nancy Gibbs, "The Magic of the Family Meal," *Time*, 12, 2006. g. 12. jūn., 51–52; skat. arī Sarah Jane Weaver, "Family Dinner," *Church News*, 2007. g. 8. sept., 5.
5. "Each a Better Person," *Liahona*, 2002. g. nov., 100.
6. First Presidency letter, 1999. g. 11. febr.; iespiests *Church News*, 1999. g. 27. febr., 3.

7. "The Doctrinal Foundation of the Auxiliaries," *Vispasaules vadītāju apmācības sanāksme*, 2004. g. 10. janv., 5, 7–8; skat. arī *Ensign*, 2005. g. aug., 62, 67.

8. "O Be Wise," *Liahona* un *Ensign*, 2006. g. nov., 18–20.

9. "America the Beautiful," *Hymns*, 338.